

Ontwaakt gij die slaapt!

Schriftlezing: Efeze 5

Geliefden, in afhankelijkheid des Heeren wensen wij na te denken over de geestelijke ontwaking uit de slaap des doods, waarvan u de tekstwoorden kunt vinden in Gods heilig en onfeilbaar Woord, in de zendbrief van Paulus aan Efeze, het vijfde hoofdstuk, daarvan het 14e vers, waar wij lezen:

"Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit de doden; en Christus zal over u lichten."

We staan stil bij twee gedachten:

- 1. Tweeërlei slapenden**
- 2. Drieërlei ontwaken**

Om een brief goed te verstaan en de schrijver van de brief recht te doen zullen we altijd de volledige inhoud van de brief moeten lezen. Zo is het ook met de brieven die de apostelen van Christus geschreven hebben, vooral omdat zij deel uitmaken van Gods heilig Woord. Er wordt wat uit de context gerukt in onze dagen, op en onder de kansel, met alle toenemende verwarring vandien. Sommige predikanten preken teksten volledig geïsoleerd van de volle raad Gods en

de heilsleer van Christus.

Paulus vermaant zijn geestelijke zoon Timotheüs met deze woorden: "Predik het Woord!" Paulus zegt niet: "Predik uzelf, of predik een uit de context gerukte bijbeltekst, of predik een eenzijdig Evangelie", nee, hij zegt: "Predik het Woord", dat is: "Predik de vólle raad Gods!" Wet en Evangelie, dood en leven, vloek en zegen, hel en hemel, zonde en genade en het onderscheid tussen schijn en zijn. Predik de Wet tot verdoemenis voor alle vlees en het Evangelie tot redding van verloren zondaren! Predik Christus en Dien gekruisigd. Predik Christus als het einde der Wet. Predik Christus als Rechter van hemel en aarde, als Middelaar Gods en der mensen, als het vlees geworden Woord.

Dat is ook de inhoud van onze tekst van overdenking. Onze tekst handelt over de staat des doods en de staat der genade; over de dood in Adam en het leven in Christus. De Bijbel leert een twee-rijken-leer; het rijk van de duivel en het Koninkrijk der hemelen. De Bijbel leert een twee-wegen-leer, namelijk de brede en de smalle weg. De brede weg voert naar het eeuwig verderf en de smalle weg leidt naar de stad die fundamenten heeft, Wiens Kunstenaar en Bouwmeester God is.

U begrijpt dat ieder mens wel in die hemelstad wil komen als hij dit aardse leven moet afleggen. Er zijn altijd wel veel hemelzoekers, maar weinig Godzoekers, want er is niemand die God zoekt, ook niet tot één toe. Christus is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Hij zoekt en vindt en brengt de Zijnen thuis in het Vaderhuis.

De godsdienstige mens wil wel -met Bileam- de dood der oprechten sterven, maar er zijn er weinigen die met Mozes en al Gods volk liever kwalijk behandeld willen worden, dan voor een tijd de genieting der zonden te hebben.

Ik moet u zeggen dat de westerse kerk in een crisis verkeert, een gezagscrisis. De Schriftkritiek neemt hand over hand toe ook in de gereformeerde gezindte.

Vooraanstaande godgeleerden, waaronder dr. H. Van den Belt, leren dat de scheppingsdagen niet zes 24-uurs dagen geweest zijn, maar zes perioden, terwijl er van elk der scheppingsdagen geschreven staat: "En het was avond geweest en het was morgen geweest...", enz.

Wat letterlijk duidt op 24-uurs dagen. Als de schepping niet zes 24-uurs dagen, maar zes perioden zou hebben geduurd, dan zou de schepping dus ook miljoenen jaren geduurd kunnen hebben. Dat is een grove ketterij en het toppunt van Schriftkritiek.

Dr. Van den Belt pleit zelfs voor een kerkelijke oecumene, inclusief het herstel van Rome, terwijl Gods Woord leert dat de roomse antichrist vernietigd zal worden.

Als men dit soort valse leraars ongeschuld hun gang laat gaan, dan kan Gods oordeel niets dan vreselijk wezen. En het oordeel is allang begonnen bij het huis Gods en in het westen is het al Ikabod wat kerk heet. En het feit dat Gods Geest grotendeels geweken is uit de rechtzinnige kerken, wordt niet eens onderkend. Men houdt de dood voor het leven en het leven voor de dood. De getuigen van Christus worden doodgezwegen en zelfs subtiel vervolgd door ambtsdragers een avondmaalgangers, die zich uitgeven voor bevindelijk gereformeerd. De eeuwigheid zal het allemaal openbaren.

U zegt: Is dat niet negatief?

Of het negatief is of niet, het is de realiteit en het wordt meer en meer hoorbaar en tastbaar. Ook hier in Canada is het een ware doodsvalei van dorre doodsbeenderen.

Het gros kerkmensen vecht hier voor de dollar; ze hebben huizen als paleizen en auto's als kastelen, maar vraag niet

naar de waarachtige bekering en de bevinding daarvan, want dan is het gros 'reformatorische' kerkvolk niet thuis. "God moet het doen en we hebben een goeie dominee en de zuivere waarheid", zo zegt men, en ze draaien zich weer om in hun zondegraf en ronken gewoon verder.

Tegen zulke mensen zou ik willen zeggen en ik heb het al zo dikwijls gezegd, nou mensen, God moet niets en als je dan zo'n goeie dominee hebt, waarom ben je dan nog niet bekeerd?

Of laat die 'goeie dominee' je ook met rust in je doodse slaap? Geen beste dominee, dunkt me!

Er gaan kerken vol reformatorische belijders verloren, omdat men roemt in goeie dominees, goeie preken, terwijl Christus niet gekend wordt. En de mensen voelen zich gestijfd door een goeie dominee, die hen zondag aan zondag betoverd met de steeds wederkerende slogan, dat de wedergeboorte niet met Christus begint, dus waarom zouden die mensen zich druk maken? Je kunt immers wedergeboren zijn zonder Christus te kennen, laat staat door Hem gekend te zijn.

Ja, zo reist de kerkelijke massa met een ingebeelde hemel ter helle. En ik heb het meegemaakt dat overleden leden van de Ger. Gemeenten, op grond van hun trouwe kerkgang tijdens de begrafenis-toespraak in de hemel werden gezet. De eeuwigheid zal wat openbaren!

En als je de tegenwoordige rouwkaarten moet geloven, dan gaan er geen mensen meer verloren. Er is dan ook geen plaats waar zoveel gelogen wordt dan op de begraafplaats, en met name door dominees uit de gereformeerde gezindte.

Met de meeste ambtsdragers is er geen gesprek meer mogelijk over de huidige wantoestand van de huidige kerkelijke situatie en zelfs Gods volk is zo verdeeld als de beenderen aan het graf.

Maar als de waarheid wordt prijsgegeven, wat in onze dagen geschiedt, en het gros ambtsdragers censurabel zijn, dan kan men nog zoveel met de vlag der liefde zwaaien, maar dan is Gods Geest de grote Afwezige en dan is het alles de dood in de pot.

Voor mij persoonlijk is het derhalve geen vraag meer, dat God de rechtzinnige kerken een kracht der dwaling gezonden heeft, zodat men de leugen gelooft als zijnde de waarheid. Dat heerst en Gods ware volk leeft in de eenzaamheid als een verlate vrouw. Het is Sion zeggen zij, niemand vraagt naar haar.

Maar Gods volk krijgt geen twee hemels, deze aarde is en blijft een tranendal, een huilende wildernis. Het is ons voorzeggd door Christus: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen."

Voor Gods ware volk geldt dat God straks alle tranen van hun ogen zal afwissen. Dan zal die blijdschap onbepaald, door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogste toppunt stijgen.

Mijn onbekeerde reisgenoot, naar die ontzaggelijke eeuwigheid, hoe lang leeft u nu al zonder God en zonder hoop in deze wereld? Heeft u er besef van? Heeft de wereld u iets wezenlijk te bieden?

Immers nee, want deze wereld gaat voorbij met alles wat daarin beweegt en leeft, maar die de wil van God doet, blijft tot in der eeuwigheid.

"Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit den doden en Christus zal over u lichten!"

Met deze woorden biedt Christus niemand een helpende hand. Heet Evangelie is geen eerste hulp bij ongelukken, maar een kracht Gods tot zaligheid, een iegelijk die gelooft.

Doch het geloof is niet aller. Het is nit al Israel wat Israel heet.

Sinds Genesis 3 hebben we God naar troon en kroon gestoken en bewijzen dat dagelijks te doen. Van nature leven we zonder God en zonder hoop in deze wereld, maar Gods Woord leert ons dat we daarvan niet de minste last hebben, omdat we van nature in de zonde ons vermaak hebben.

Er zijn maar twee soorten mensen op aarde, de levenden en de doden. De levenden zullen God loven, maar de doden weten niet met al.

Onze tekst spreekt echter over slapenden. Wie zijn die slapenden? Zijn dat alleen onbekeerde mensen, of zijn die ook onder Gods volk te vinden? We hopen u dat nader te verklaren in ons eerste punt van overdenking.

1. Tweeërlei slapenden

Er zijn twee groepen mensen die slapen. De eerste groep zijn al degenen die de slaap des doods slapen, dus die krachtens hun doodstaat dood zijn in zonden en misdaden. De tweede groep is onder Gods volk te vinden, dus dat zijn degenen die na ontvangen genade weer in slaap gevallen zijn, zoals we ook zien bij de discipelen in de hof van Gethsemané, nog wel tijdens de hoogste aanvechting van de Borg.

Dat was overigens niet een slaap ten dode, maar de slaap van wijze maagden, want Christus heeft de pers alleen getreden en is een volkomen Borg, ook voor slapende discipelen.

Onze tekst van overdenking is echter tot twee groepen mensen gericht en heeft dan ook tweeërlei betekenis. Er is een groep slapenden die vijandig dood is in zonden en misdaden en er is een groep slapenden die in Christus leeft, maar op het bed van zorgeloosheid in slaap gevallen is, verachterd is in de genade, zoals we bij de vijf wijze

maagden en bij de Bruid in het Hooglied kunnen zien.
De vraag voor u en mij is, tot welke groep we behoren.
Behoren wij tot degenen die in hun doodstaat en onder de vloek der Wet verkeren, waarop de toorn van God rust? Of behoren we tot de Bruidskerk van Christus die op het bed van zorgeloosheid in slaap gevallen is?

Dat maakt wel een heel verschil.

Door het gepredikte Woord valt de scheiding. Ook deze preek is óf een reuke des doods ten dode óf een reuke des levens ten leven. Óf het Woord doet kracht en maakt ons levend mét Christus en in Christus, óf we verharden eronder en slapen voort in ongelooft en vijandschap tegen God onze Maker.

We zullen de tekst van overdenking eerst op de groep betrekken die geestelijk dood is in zonden en misdaden.

Ontwaakt, gij die slaapt...!

U zegt: Kun je aan die oproep gehoor geven?

Vele predikanten menen zo te moeten preken. "Het staat er toch", zeggen zij, "het is daarom verschrikkelijk ongelooft als je aan die oproep geen gehoor geeft", zeggen zij.

Laten we duidelijk zijn. Ongelooft is de grootste zonde, maar ontdekte zondaren krijgen te doen met de macht van het ongelooft. En die macht van het ongelooft kan alleen door Christus gebroken worden op Zijn spreken.

Wat ik wil zeggen, is, dat er geen mens is, die uit eigener beweging op die oproep ingaat en opstaat uit het graf des doods.

Die het wel zo preken, behoren echter tot de blinden die de blinden leiden en samen in de gracht zullen vallen. Het Evangelie is geen vrije-wils-oproep en het is ook geen 'eerste-hulp-bij-ongelukken'. Het is zoals gezegd een reuke des doods ten dode of een reuke des levens ten leven.

"Ontwaakt, gij die slaapt...!" is geen beroep op de vrije wil des mensen, die trouwens niet eens bestaat, want de mens van nature heeft een geknechte wil, om te doen wat de duivel wil en Gods volk heeft een vernieuwde wil, om te willen wat God wil.

De roeping van het Evangelie komt tot alle hoorders des Woords, waarbij sommige wel en sommige niet met een krachtadige roeping geroepen worden tot het geloof in Christus.

U zegt: Kan een geestelijk dode dan met deze roeping niets beginnen?

Nee, absoluut NIETS! God werkt ermee en Hij roept geestelijk doden krachtadig tot leven en anderen laat Hij in hun doodstaat liggen en dat 's mensen eigen schuld. Want zij worden wel geroepen volgens onze tekst, hoor maar: *"Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten!"*

U zegt: Dan moet deze tekst wel met een luide stem verkondigd worden.

Dat mag wel, maar het helpt niets. Het stemvolume van een dominee heeft geen invloed op de levendmakende kracht van de Heilige Geest. De Geest is Het Die levend maakt en het vlees is niet nut (Joh. 6:63).

Christus beveelt geestelijk doden uit hun doodslaap te ontwaken en als Hij beveelt, gebeurt het, ónwederstandelijk! *"De doden zullen horen, de stem van de Zone Gods en die ze gehoord hebben, zullen leven."*

Wie die geestelijk doden zijn, hebben we reeds in een vorige preek behandeld. In deze preek staat de geestelijke ontwaking van de geestelijk doden centraal.

In onze dagen suggereren er velen dat Christus de zonden vergeeft aan onontdekte zondaren, maar dat heeft Christus

echter nooit gedaan. Ik zou zeggen: Bewijs het maar uit de Schrift! Ik moet de eerste nog tegenkomen.

Om dat te illustreren zal ik u het volgende vertellen.

Onlangs zei een predikant op een SRA-bijeenkomst, een jongerenbijeenkomst, tegen een jongen achterin de kerkzaal: "Jongen, Christus legt vanáavond Zijn hand op je schouder, jongen, en zegt vriendelijk tegen je: *Zoon, je zonden zijn vergeven!*"

Christus kan vanzelf de zonden vergeven, en dat doet Hij ook, en ik mag het weten uit mijn eigen leven, maar dat doet Hij niet op de wijze zoals deze SRA/Heartcry-predikant voorstelt. Vergeving der zonden komt niet tot stand door dominees die Christus eigenhandig wat in Zijn mond leggen. Dat is een pauselijke aanmatiging.

En bovendien, de toepassing van de vergeving der zondaren is er alleen voor verlóren zondaren en niet voor rijke jongelingen.

Christus is niet gekomen om mensen zalig te maken die niets van hun verloren staat, niets van hun verdoemelijkheid, hemelhoge schuld en welverdiende straf kennen door de ontdekkende werking van de Heilige Geest. Dat heeft met een voorwaardelijk Evangelie niets te maken. Dat zeggen ze in onze dagen. Het Evangelie is onvoorwaardelijk, maar de mens is het niet, omdat hij niet wil zijn die hij in Adam is, namelijk een verloren zondaar.

Dat zien we duidelijk bij de rijke jongeling en op zo vele plaatsen der Schrift. Die man wilde wel zalig worden, maar niet door de weg van het recht, dus niet als een verloren zondaar.

Hij wilde zijn godsdienst niet kwijt, en toen het op het volgen van Christus aankwam, ging hij bedroefd heen. Niet met een droefheid naar God, maar met een droefheid naar de wereld.

Christus laat hem in die wettische eigenlievende droefheid gaan, want Hij kon Zijn liefde aan die jongen niet kwijt. Die jongen was namelijk te best om slecht te zijn en te goed om verloren te gaan. Dat is ons aller beeld van nature, want die rijke jongeling leeft in ons aller hart.

Christus vergeeft dus niet de zonden van rijke jongelingen, maar van verloren zondaren, die wéten dat ze verloren zijn, gelijk dat verloren schaap en de verloren zoon, want die wisten dat zij verloren waren.

"Ontwaakt gij die slaapt..."

We hebben gezegd dat brieven in zijn geheel gelezen moeten worden en dat geldt ook voor de Efezebrief, in het bijzonder voor de bijbelbrieven.

De brief aan Efeze bestaat immers niet uitsluitend uit de tekst van onze overdenking. Aan hoofdstuk 5, gaan vier hoofdstukken vooraf. In hoofdstuk 2 predikt de Heilige Geest door de mond van Paulus de totale doodstaat van de gevallen mens, waaruit Gods kinderen worden verlost in de tijd.

U ziet, de verlossing in Christus gaat niet zonder de voorafgaande (bevindelijke) kennis van onze diepe val in Adam. Allen die in Christus zijn, weten uit welke grote nood en dood zij verlost zijn. Dat geldt ook voor de zwakgelovigen. De Heere bepaalt de mate des geloofs.

U zegt: Is dat geen voorwaarde?

Degenen die niets anders dan 'evangelie' willen horen vatten het op als een voorwaarde, maar dat doen ze tot hun eigen verderf.

Degenen echter, die met de redding van hun ziel worstelen, vatten dit zo niet op, want niet zij, maar de Heilige Geest is bezig hen in te winnen voor het recht Gods.

Weet u wat preken eigenlijk is? Zielen inwinnen voor het

recht Gods. Als dat gebeurt, dan begeer je eerlijk zalig te worden, maar dan vertrouw je jezelf niet, omdat je er enigszins kennis aan gekregen hebt dat je zo bedrieglijk en verrot in elkaar zit.

Ik zal u twee kenmerken noemen van een recht ontdekte ziel.

Ten eerste heeft een recht ontdekte ziel een betrekking tot het recht van God. Hij wenst door recht behouden en verlost te worden en anders niet.

Maar als de Heere het doet, dan komt er een vijand openbaar.

In de tweede plaats laat een recht ontdekte ziel zich niet beetnemen door een eenzijdige heilsverkondiging, waardoor duizenden en duizenden zielen zich in de bloemhoven laten jagen, met name in onze dagen. Zo'n ziel zal het verlossende woord uit Gods mond zelf willen vernemen, zodat hij eerlijk zeggen kan: "Ik heb het zelf uit Zijne mond gehoord."

Dezulken gaan óp genade óf ongenade naar de troon der genade. Die worden daarvoor verwaardigd.

Nu zal ik u twee kenmerken noemen van degenen die wel verlost willen worden, maar niet door recht, dus met behoud van zichzelf, zoals we dat bij de rijke jongeling zien.

In de eerste plaats haten dezulken een afsnijdende en ontdekkende prediking. Een prediking waarin de mens op het diepst vernederd wordt, en waar God op het hoogst verheerlijkt. Dat laatste haten zij vooral, want als God alleen de eer ontvangt, vallen de mens erbuiten en dat haten zij met een geweldige haat.

Dezulken kun je wel vinden onder een eenzijdige prediking waarin het aanbod van genade centraal staat, die echter geheel ontbloot is van de bijbelse bevinding. Zulk een prediking is ook van de bediening des doods ontbloot. Dezulken willen wel horen van een doe-wet, maar niet van

een verdoe-Wet.

In de tweede plaats zullen degenen die buiten het recht om zalig willen worden altijd iets aan hun zaligheid willen toevoegen, en elk kerkmens van nature wil zalig worden buiten het recht om, begrijp me goed. Maar er is een volk dat ingewonnen wordt om alleen door recht zalig te worden. Maar degenen die volharden om buiten het recht om zalig te worden, die willen altijd iets aan hun zaligheid toevoegen, al is het ook maar een zucht. Ze beginnen -zo menen zij- hun bekommernis op de Heere te werpen, nog voordat ze verlost zijn.

U zult misschien zeggen: Mag een onbekeerd mens zijn bekommernis niet op de Heere werpen?

Als Petrus zegt: "*Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u*", 1 Pet. 5:7, zegt hij dat tot de levende Kerk.

Onbekeerden zijn van dit privilege ten enemale uitgesloten! Ze kunnen het niet en ze willen het ook niet. Wat onbekeerden ook doen aan hun zaligheid, het is enkel vijandschap tegen vrije genade!

Dat is misschien scherp gezegd, maar het is de realiteit. Gods Woord zegt het ons, namelijk dat er niemand is die God zoekt. Daarom hebben wij te preken dat GóD verloren zondaren zoekt, gelijk de Goede Herder het verloren schaap zoekt, vindt en het op Zijn schouders legt en naar huis brengt, naar het Vaderhuis met de vele woningen. Dat is zalig worden.

Genadegaven staan in het kader van het genadeleven en daar valt ook de woorden van Petrus onder, die wij u zojuist genoemd hebben.

Bovendien, een waar christen kijkt niet of de waarheid scherp is, maar hoé hij eronder is. Voor een echt kind van God kan de waarheid nooit té scherp zijn, want hij IS

gedood! Hij IS aan de Wet gestorven. Hij IS een lijk voor de Wet. Hij IS levendgemaakt mét Christus.

De waarheid kan alleen maar scherp voor je zijn, voorzover je in het vlees leeft. Ik moet eigenlijk zeggen: áls je in het vlees leeft en in de zonde leeft, want er is geen tussenweg. Maar die in het vlees zijn (leven) kunnen God niet behagen (Rom. 8:8).

Predikers die bij God vandaan preken staan midden tussen de doden en door de dwaasheid van de prediking geloven er zovelen die verordineerd zijn ten eeuwige leven. Dat is een troost voor de Kerk.

God werkt vrij en soeverein door de dwaasheid der prediking en geen mens kan daarvan iets afdoen noch daaraan iets toedoen, want Gods Woord is niet gebonden.

De tekst van overdenking is een levendmakend bevel van Christus waarvan alleen de uitverkorenen de toepassing ondervinden. Daar willen ze in onze dagen niet meer van weten; ze willen alleen maar weten van een algemeen aanbod van genade. Maar dat bestaat niet. Gods Woord leert geen algemeen aanbod van genade, maar het aanbod van vrije genade!

Hoewel de verkondiging algemeen is, is de toepassing altijd particulier.

In de tekst komen twee zaken naar voren.

In de eerste plaats 'het ontwaken' en in de tweede plaats 'het opstaan'. Die twee zaken zijn altijd onlosmakelijk aan elkaar verbonden, want er bestaat geen geestelijk ontwaken zonder het opstaan. Om te kunnen opstaan zullen we moeten ontwaken en áls de ziel ontwaakt, staat hij mét Christus op uit zijn zondegraf, o, eeuwig wonder!

Ook moeten we ervoor waken dat er geen tijdsbepalingen tussen het ontwaken en het opstaan gecreëerd worden, want dan komen we in de embryo-filosofie terecht, waarvan het

begin niet zuiver is en waarvan het einde zoek is.

We hebben het tot nu toe nog steeds over geestelijk doden, die op de stemme des Zoons van God tot ontwaken geroepen worden en daadwerkelijk opstaan. Laten we daar nog even verder op door gaan.

Wat moeten we eigenlijk onder geestelijk doden verstaan? Zijn dat alle mensen zondermeer?

NEE! Ja, van nature zijn alle mensen dood in zonde en misdaden, maar dat wordt hier niet bedoeld.

Als de Heilige Geest een ziel wederbaart, dan formeert diezelfde Geest zo'n ziel eerst tot een geestelijk dode, in de overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel. Door de prediking der Wet worden niet alleen de zonden blootgelegd, maar worden zielen geformeerd tot geestelijke doden.

De wedergeboorte tot stand komt door het herscheppingswerk van de Heilige Geest, conform de schepping van de mens, maar dan in geestelijke zin.

De Heere formeerde Adam uit het stof der aarde tot een lichaam, maar de geest des levens was nog niet in hem. De Wet formeert geestelijk doden, door de bediening des doods; dat zijn dus mensen die de wetsdood sterven, als zij in de spiegel der wet hun zonderegister hebben gezien, waarbij het vonnis des doods hen het leven beneemt. Dat is feitelijk wat Paulus leert in Galaten 2:19: "Ik ben door de Wet der Wet gestorven..." Dat is de wedergeboorte niet, dat gaat er aan vooraf.

Toen de Heere Adam de Geest des levens inblies, toen werd hij een levende ziel. Welnu, zo gaat het ook in de herschepping. Aan de wedergeboorte gaat een geestelijke arrestbrief vooraf. Waarvan zou je anders vrijgesproken moeten worden?

Vroeger hoorde je daar wel van, namelijk dat iemand van Godswege gearresteerd was geworden. Tegenwoordig stapt het gros belijders van het werkhuis zo het land van de vrijheid in, maar zo werkt de Heere niet! Het gaat van het werkhuis naar het rechthuis en dan naar het armenhuis. Die orde verandert nooit. Net voor het rechthuis sterft de ziel der Wet, tenminste als de Heere belang heeft in zijn zaligheid.

Van nature zitten we in het werkhuis en proberen vijf kwartier in een uur met werken onze zaligheid te verdienen en God te bewegen om op onze wensen in te gaan. Is het niet zo?

De Heere laat Zich echter niet manipuleren. Voordat de Geest een ziel wederbaart, is er al heel wat aan vooraf gegaan, echter nog niet ten leven.

U zegt: Kunt u dat uit de Schrift bewijzen?

Zeker, Ezechiël moest preken in het dal dorre doodsbeenderen op hoop tegen hoop. Wat moest hij prediken? Dit: *“Gij dorre beenderen...!”*

Weet u wat dat betekent? *“Gij dorre beenderen. Gij verdoemde zondaren, gij dode hellewichten, gij vijanden van God en Christus, gij die in de zonden uw vermaak hebt, gij die de toorn Gods op uw hals gehaald hebt, gij die onder de vloek, onder het oordeel leeft en met de ganse wereld voor God verdoemelijk zijt.”*

Ja, dat preekte Ezechiël, en dat betekenen die dorre doodsbeenderen. Ezechiël preekte Wet en Evangelie. Welk Evangelie? Een oproep om op het aanbod van genade in te gaan?

Echt niet! Ezechiël preekte hier het welbehagen in Christus voor ter dood veroordeelden, echter nog niet in de toepassing. Hij preekt: *“Gij dorre beenderen. Hoort des HEEREN Woord! Alzo zegt de Heere HEERE tot deze*

beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden. En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben”, Ezech. 37:4-6.

Toen werden al die dorre beenderen wedergeboren. MIS! Toen geloofden al die beenderen direct in Christus. MIS! Toen stonden al die dorre beenderen in de christelijke vrijheid. MIS!

Wat zien we hier?

Dat het Woord zonder de toepassing des Geestes niet zaligmakend is, hoewel het Woord altijd rechtsgeldig is en van Goddelijke Autoriteit. Geen mens kan zich verontschuldigen als hij zonder de toepassing blijft. Wat dat is enkel eigen schuld.

Ezechiël preekte het Woord: *“Hoort des HEEREN Woord!”*

Hoewel het Woord het zaad der wedergeboorte is, heeft het zonder de levendmakende Geest geen wederbarende kracht. De prediking van Gods algemene beloften is de zaak zelf (nog) niet. De HEERE belooft hier door de prediking van Ezechiël deze dorre beenderen levend te zullen maken. Hetgeen God belooft, doet Hij, maar het moest nog wel gebeuren.

Dan heb ik het hier over de algemene beloften van het Evangelie en die zijn op zich niet zaligmakend. Het gaat om het toepassende werk van de Heilige Geest en dat moet gepredikt worden.

Dat zien we ook bij de prediking van Ezechiël. Zowel de Wet als het Evangelie moeten beiden toegepast worden, want zonder de Wet is er geen plaats voor het Evangelie en voor het leven der genade en zal er nooit een geestelijk dode geformeerd kunnen worden die tot leven verwekt kan worden.

Willen we in aanmerking komen voor het Evangelie, als we het zo eens menselijk uit mogen drukken, zullen we Gods Wet onvoorwaardelijk moeten geloven, in de aanvaarding van ons welverdiende vonnis, zoals de Heere dat voorzegt heeft in Genesis 2:17: *“Ten dagen als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.”*

Als wij Gods Woord -dat ons predikt dat wij dorre doodsbeenderen zijn (dus rijp voor de hel)- niet geloven, zullen we het Evangelie ten diepste blijven verachten, ook al roemen we God met de lippen, ook al slaan we geen avondmaalsdienst over.

Wat is zalig worden?

Je welverdiende vonnis omhelzen in de dood van je bestaan, want dan zal blijken dat je Christus omhelst, ja dat je door Christus omhelst wordt, Die tot zonde is gemaakt in het oordeel Gods en in onze dood is ingegaan! Mijn vonnis is Christus, want Hij is het einde van de Wet en dat einde betekende mijn oude-mens dood in de dood van Christus. En Zijn dood werd mijn leven. *“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”*, 2 Kor. 5:21.

De psalmist zingt ervan: *“Dan wordt gena van waarheid blij ontmoet! De vrede met een kus van ‘t recht gegroet!”*

Als de vrede die wij menen te bezitten nooit met een kus van het recht begroet is geworden, bedriegen we ons voor de eeuwigheid.

Christus kust Zijn Kerk zalig met een kus van het recht des Vaders!

En de kussen die u meent gekregen te hebben buiten het recht om, zijn niet de kussen van Jezus' mond.

We zijn die begrippen kwijtgeraakt in onze dagen, maar een voorkomende waarheid (algemene belofte) is niet zaligmakend, net zomin een hoopgevende waarheid dat is.

Een recht ontdekte ziel krijgt weleens een hoopgevende waarheid uit het Evangelie en dat leidt uiteindelijk wel tot zijn zaligheid, maar het is niet de wedergeboorte. Het Evangelie van vrije genade zal moeten INdalen door de kracht des Heiligen Geestes. De doden zullen horen -weet u het nog- de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben, zullen leven. Ik loop echter op de stof vooruit.

Op de prediking van Ezechiël komen de dorre doodsbeenderen elk tot zijn been (Ezech. 37:7). In dat dal vol dorre doodsbeenderen worden geestelijk doden geformeerd, krachtens de goddelijke scheppingsorde.

Ezechiël preekte Wet en Evangelie, maar die prediking openbaart zich eerst in een beweging van dorre doodsbeenderen en een geluid der verschrikking. *“En al het volk zag de donderen, en de bliksemen, en het geluid der bazuin, en den rokenden berg; toen het volk zulks zag, weken zij af, en stonden van verre”*, Ex. 20:18.

U ziet, je bent zomaar geen rokend vlaswiekje, daar gaat een rokende berg aan vooraf. Ja, en het volk stond van verre! Nou, daar sta je dan als een geestelijk dode voor een rokende berg en een gapende afgrond waarin de bliksem iedereen verteert die nabij God wil komen. Nee, weet u wat het volk deed? Afwijken en afstand nemen van de Schepper! Dat is ons aller beeld van nature. We blijven liever afzijdige en afstandelijke hoorders des Woords, dan dat we onvoorwaardelijk tot Christus komen met de strop van zelfveroordeling om onze halzen. Dat doen we niet, nee, nooit!

Een mens wil niet zalig worden zoals God het wil. Maar als je denkt de berg Sinai te kunnen negeren en met zevenmijlslaarzen over de ellende heen kunt stappen, zal -als God belang heeft in uw zaligheid- dan God wel zo'n

donderdag(!) in je leven aan de dag leggen, dat je de geestelijke dood sterft. En dat zou een wonder zijn, want de Heere kan ons ook soeverein voorbij gaan.

Maar aan de kennis van Gods wegen daarin hebben we van nature geen lust en van de zonde geen last.

God een beetje bedriegen met je vrome werken, ja, dat had je gedacht. God een beetje om de tuin leiden met je goedaardige bedoelingen, nee, daar trapt Hij niet in, met eerbied gesproken.

De Heere heeft echter meer pijlen op Zijn boog dan één en Hij weet het hart van 's Konings vijanden wel te treffen. Een waar ontdekte zondaar is geestelijk een door de bliksem getroffen zondaar.

De rijke man in de hel zou er vele vuurvlammende donderdagen voor over hebben gehad om zich tot God te bekeren. Hoewel ik denk dat die rijke man na een poosje vasten en bidden weer in de kroeg gevonden zou worden, want een rijke man wordt nooit een arme Lazarus, tenminste niet door het voornemen het leven over te willen doen, want zulk een voornemen eindigt meestentijds op de dansvloer en in het bordeel. Moet ik het bewijzen vanuit het Woord?

“Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, daar ik uitgevaren ben en komende, vindt hij het met bezemen gekeerd en versierd. Dan gaat hij heen, en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van dien mens wordt erger dan het eerste”, Luk. 11:24-26. Hier staat het!

Achab wilde zijn beste beentje ook wel eens aan de dag leggen en als overwinnaar uit de strijd komen, maar God zei als het ware tegen die boogschutter: “Hé soldaat, schiet jij

eens een pijl af, want er is een man in dat leger van Israel die enkel hoogmoed in zijn schoenen, daar zal Ik eens een einde aan maken.”

“Toen spande een man den boog in zijn eenvoudigheid, en schoot den koning van Israël tussen de gespen en tussen het pantsier. Toen zeide hij tot zijn voerman: Keer uw hand, en voer mij uit het leger, want ik ben zeer verwond”, 1 Kon. 22:34. U zegt: Wat heb ik met Achab te maken?

Alles! Die goddeloze en hoogmoedige Achab moet juist in u en mij gedood worden.

En mensen, de pijlen des Almachtigen gaan dwars door je ziel, hoor. Dan hoor ik Job zeggen: *“De hand Gods heeft mij aangeraakt.”*

Dan zit je op de ashoop van je bestaan en dan ben je uitgepraat. Hoewel Job en kind van God was en later mocht zeggen: *“Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”*

De Heere beproeft Zijn werk tot het uiterste. Gods werk gaat altijd door het vuur van de beproeving en dan houd je louter goud over. Dat is Christus!

U zegt: Maar er is toch een aanbod van genade?

Ja, voor erfwachters van de hel die op het aanbod van de duivel zijn ingegaan en hun leven aan die hellehond verkocht hebben. Alleen zullen die zielen geen aanspraak meer maken op het aanbod van genade, want die deur is voor hen voorgoed gesloten en dat door eigen schuld. Dat zal je inleven.

Elk been komt tot zijn been en als ik mezelf zie in de spiegel der Wet in het licht van de berg Sinaï, moet ik verzinken in de eeuwige rampzaligheid. In die spiegel der Wet zie ik niet één been, maar een rampzalig dood geraamte, die zich noch roeren noch bewegen kan, maar enkel zijn vijandschap uitleeft tegen een goeddoend God.

Maar dan zegt de Heere eigenlijk tegen Ezechiël, “Ezechiël, uw prediking is nog niet klaar, hoor. Het wordt nu tijd voor het Evangelie in de toepassing.”

Al die mensen in die doodsvallei hebben nu zoveel zelfkennis, dat zij zich niet meer te best achten voor de hel. Door de spiegel der Wet hebben ze zichzelf leren kennen als geestelijke doden en door de prediking van het Evangelie zijn ze nóg helwaardiger geworden, omdat ze geen handen hebben om het aan te nemen. Is het niet waar?

En dan zegt de Heere als het ware tegen Ezechiël: “Nu ben Ik in hun ogen geheel recht in al Mijn weg en werk. Ze missen echter de Geest des levens, zoals Adam die miste toen Ik hem geformeerd had uit het stof der aarde, maar nog niet de Geest des levens in hem geblazen had.”

En toen zeide de Heere tot Ezechiël: *“Profeteer tot den Geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den Geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij Geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de Geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir”, Ezech. 37:9-10.*

U ziet, alleen ‘lijken’, dus geestelijk doden, worden herschapen en daarmee bedoelen wij dan degenen die aan de Wet door de Wet gestorven zijn.

De herschepping geschiedt evenwel in een punt des tijds. Als de ziel gekomen is aan het einde van de Wet, blijft Christus geen moment achter en openbaart Zichzelf aan de ziel, in de vergeving der zonden in Zijn bloed.

“Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten.”

Weet u nog raad met deze tekst? Of kunt u ermee uit de voeten? Het volk Israël niet meer, want zij weken af en

stonden van verre. De Sinai spuigde immers vuur en de donder bevestigde hun doodstaat.

Ontwaken?

Nee, liever wegblijven bij dat verterende Vuur en die eeuwige Gloed bij wie niemand wonen kan. *“Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust”, Job 21:14.*

Uit de doden opstaan?

Nee, ik wil niet aanvaarden dat ik dood ben, want dan moet ik verteren en vergaan onder die vreselijke Goddelijke vuurgloed die straks heel de wereld in brand zal zetten. Ik vraag uitstel van executie!

Dat helpt niet, ziel, want sterven moeten we, daar helpt geen aanbod van genade aan. Je kunt pas ontwaken als je gestorven bent, als je de slaap des doods slaapt en dat is nu juist wat u en ik niet willen. Ik wil de dood niet in. Ik wil niet sterven. Ik wil niet met God verzoend worden.

Ja, ik wil wel naar de hemel, maar niet door de hel naar de hemel. Ik wil wel zalig worden, maar niet mijn rampzaligheid aanvaarden. Ik wil wel van het aanbod van genade horen en daar op ingaan, maar ik wil niet afgesneden worden van mijn dode adamsbestaan.

U wel?

Ik wil wel godsdienst bedrijven en goede werken doen, maar ik wil niet aan mijn godsdienst gedood worden en van en uit Christus leven, want dan moet ik eraan en daar ben ik een vijand van.

Volk des Heeren, ik roep u tot getuige. Spreek ik vreemde taal voor u? Vijanden worden immers met God verzoend door de dood Zijns Zoons.

En o, als een zondaar dan daar terneer ligt in zijn zondegraf, waarin de afgrond roept tot de afgrond en waarin al de golven en baren van de toorn Gods over hem heengaan en

waarin de ziel, vanwege de angst der hel, die hem alle troost doet missen, ineenkrimpt, en er voor hem niets anders meer overblijft dan de eeuwige nacht, en zijn ziel dreigt overstelpt te worden van droefenis naar een onbekende God, o, in die stonde van het gericht, daar klinkt het Goddelijke machtswoord: *"Ik leef en gij zult leven!"*

Dat is een wonder dat niet uit te wonderen is. Christus over mij lichten? Over zo'n hel als ik ben? Over zo'n monster, zo'n groot beest, zo'n dode hond die ik ben? Wil Christus, het Licht der wereld, zich inlaten met zo'n aardworm als ik ben? Ja, dat zeggen die zielen.

Ja, want Hij is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven. O, geliefden, het is in geen woorden uit te drukken, als je voor het eerst je naam in het Evangelie hebt mogen lezen.

Dan leest het Woord u!

Ik had mijn naam al vele keren in Gods Woord gelezen, namelijk dat de goddelozen zullen vergaan. En ik kon niets anders dan dat eigenen, want dat was de naakte en feitelijke waarheid. Maar toen het Woord mij ging lezen in het oordeel van mijn bestaan, toen werd het vleesgeworden Woord in mijn ziel geopenbaard ten leven in de kracht van Christus' opstanding.

"Ontwaakt, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten."

Ontwaakt, gij doden, gij goddelozen, gij lichtmatrozen, gij helverdieners, gij Godhaters en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten!

Ontwaakt, gij grote beesten, gij dode honden, gij grote monden, gij luie buiken en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten!

Er zijn echter nog andere slapenden, namelijk de discipelen van Christus, de Bruid uit het Hooglied en de vijf wijze

maagden. Ik ben weleens blij geweest dat de discipelen in de hof in slaap gevallen zijn, want dat verheerlijkt Christus.

U zegt: Dat verheerlijkt Christus?

Ja, want Hij heeft de pers alleen getreden en niemand van de volkeren was met Hem, ook de discipelen niet.

Volk van God, Christus staat aan uw deur en Hij klopt. Hij wenst binnengelaten te worden. Hij staat aan de deur van uw hart. Hij wil gemeenschap met u onderhouden. Hij wil Zijn liefde aan u bewijzen.

Of zegt u geen zin te hebben om Hem open te doen? Ligt u op het bed van zorgeloosheid en kunt u uw Liefste buiten laten staan?

Of hebt u uw eerste liefde verlaten en denkt u nu in eigen kracht te kunnen strijden tegen de driekoppige vijand, de wereld, de duivel en eigen verdorven vlees? *"Ontwaakt, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten."*

Weet u wanneer de Bruid opstaat van haar slaapstede? Als Christus van binnenuit de deur opendoet. Gods volk heeft een gat in haar hart en Christus komt van binnenuit, want Hij komt door gesloten deuren.

Slapende bruid van Christus. U bent echter niet dood van staat, want toen gij dood waart door de zonden en de misdaden, heeft Hij u levend gemaakt met Christus, want uit genade zijt gij zalig geworden (Ef. 2:5).

Bent u Hem kwijt?

Hij u niet, want Hij is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid (Hebr. 13:8). Hij slaapt en sluijert nooit.

Heeft Hij het u niet beloofd, toen Hij opvoer ten hemel: *"En ziet, Ik ben met ulieden, al de dagen, tot de voleinding der wereld!"*

Heeft Hij Zijn trouw aan u ooit gekrenkt, kind des Heeren? Heeft het u ooit aan iets ontbroken? Ook al bent u in de

zonde gevallen?

Hij handelt nooit met ons naar onze zonden. Hij straft ons, maar naar onze zonden niet. Hij zwijgt in Zijn liefde. Blijft dan in Zijn liefde!

2. Drieërlei ontwaken

Nu zijn we tot ons tweede punt gekomen. Er is een drieërlei ontwaken. We hebben gezien dat er tweeërlei slapenden zijn, en dat er ook een tweeërlei ontwaken is. Er is echter ook nog een derde soort van ontwaken, doch daarover straks meer.

Ontwaken uit een geestelijke doodstaat is iets anders dan ontwaken uit een slaap van geestelijke verachtering in de genade. De levende Kerk zucht menigmaal: *“Gun leven aan mijn ziel, -want ze zijn meer dood dan levend- dan looft mijn mond Uw trouwe hulp, stier mij in rechte sporen.”*

Het is een eeuwig wonder als God geestelijk doden tot leven wekt, maar het wonder wordt steeds groter als God Zijn Kerk steeds weer doet hêrleven ná ontvangen genade. *Dan vloeit mijn mond steeds over van Uw eer, gelijk een bron zich uitstort op de velden.*

Ach, ik moet er nog aan beginnen om Gods lof te vertellen. Ik moet er nog mee aanvangen, maar Christus heeft volbracht, wat God in ons niet vinden kon, namelijk Zijn lof, Zijn eer en Zijn heilig recht.

O, als we Christus kennen als de Heere, onze Gerechtigheid, dan kan het niet uitblijven, of uw ziel zingt met de mijne:

*“Maar ‘t blij vooruitzicht dat mij streelt,
Ik zal ontwaakt Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw godd'lijk beeld.”*

Er zijn mensen, en die heb je altijd gehad, die de genade zodanig voorstellen alsof het binnen handbereik is. Anderen hebben een formule bedacht en als je die goed bestudeerd hebt, dan kom je erachter dat je allang genade had, alleen je wist het nog niet. Het moet je alleen nog bekend gemaakt worden door een dominee, of iets dergelijks.

Dan zijn er ook nog mensen die de keuze hebben gemaakt. Dat is wel een hele grote groep in de gereformeerde gezindte en ik vrees dat die groep alleen nog maar zal toenemen in het kwadraat.

Ze hebben de keuze gemaakt en vóór Jezus gekozen en ze menen het nog ook. Als je aan dezulken vraagt of Jezus ook voor hen gekozen heeft, dan worden ze wat verlegen, want dan komen de zaken wel iets anders te staan dan zij gedacht hadden. Maar mensen die van vloekers bidders worden, daar hoor je zelden meer van in onze dagen. Ik denk dat de bekering van John Bunyan bijna niemand meer zal aanspreken, want die was van een vloeker tot een bidder gemaakt.

We leven in bange tijden, in tijden van het ‘integere christendom’, -ook alweer zo’n naar woord- echter zonder Christus.

Weet u waaraan we chronisch gebrek hebben? Aan vloekers! Als u begrijpt wat ik bedoel.

Als je de praat in de kerkelijke wandelgangen moet geloven, zijn er bijna geen onbekeerde mensen meer. Je kunt geen rouwkaart lezen of er staat wel een klinkende tekst op en aan de staat van ‘die en gene’ mag niet getwijfeld worden, zelfs al staat het leven van de overledene haaks op het leven der genade. Dat moet allemaal ingezegend worden.

Maar al die refo-struisvogelpolitiek is God meer dan zat, met eerbied gesproken. En we zien het voor onze ogen gebeuren. De komst van de PKN heeft al menige huichelaar openbaar

gemaakt en zal nog vele dingen openbaren.
God komt ten gerichte! Ook de Afscheiding zal dit oordeel niet ontlopen. Alles wat kerk heet, is afgescheiden.
We hebben God in Zijn eer gekrenkt en nu komt Hij met Zijn verbondswraak. O, waar zijn de tijden van weleer, dat God op het hoogst verheerlijkt en de zondaar op het diepst werd vernederd in de prediking en onder avondmaalgangers?
Het is bijkans overal 'evangelie' en 'aanbod van genade' wat de klok slaat, maar God wordt er niet in verheerlijkt. God is er niet in en waar God niet in is, staat de (vrome) mens centraal.
Sommigen zijn eenzijdig -soms zelfs op het martelaarachtige af- op het aanbeeld van het aanbod van genade gaan hameren en duizenden zielen worden erdoor betoverd en bedrogen.
Als de Heere weer aan Zijn verbond zal gaan gedenken, en het aanbod van vrije genade weer van de kansels zal laten klinken, dan komt Hij tot een dal vol dorre doodsbenederen, zoals we bij Ezechiël gezien hebben. Dan is er geen been meer met het andere been verbonden, maar dan ligt alles door elkaar, alles ligt dan in puin en dan zullen ook de puinhopen tot stof gemaakt worden.
God zal Juda's steden herbouwen uit het stóf, zoals Hij Adam uit het stof geformeerd heeft. Dan zal Hij ook Zijn volk weer doen herleven, Zijn Kerk herstellen, Zijn Naam verhogen, maar gerechtigheid gaat voor Zijn aangezicht. God gaat door een rechte weg, ja, door de vlakke velden, want Zijn Naam is Heere der heren.
Weet u wat we missen in onze dagen?
De prediking van Johannes de Doper. *"Een stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht(!) in de wildernis een baan voor onzen God!"* Jes. 40:3.

We missen de Jona's in onze dagen. *"Nog veertig dagen en deze stad zal worden omgekeerd."*
Nee, men wil liever evangelie, maar een evangelie zonder het plaatsmakende werk van de Heilige Geest, kweekt kerken met tot aan de nok gevuld met rijke jongelingen, die altijd aan de goede kant staan en nooit iets misdaan hebben.
Maar daar is God niet in; daar zit de mens met zijn vieze vrome vingers tussen en ik zeg het wenende. Genade wordt enkel geschonken aan ter dood veroordeelde en de rest haakt af als een Orpa en gaat bedroefd heen, naar een plaats waarin de goedheilige mens aan zijn godsdienstige trekken komt.
Als de volle raad Gods gepredikt wordt in het kader van de absolute bediening van Wet en Evangelie, dan valt ook die scheiding.
Wat dat betreft heb ik nog een goede tijd mogen meemaken en mogen meebeleven. Een tijd, waarin het recht Gods verheerlijkt werd in de prediking, al was het ook in je verdoemenis. Daaronder ben ik gebakerd, want er is er Eén Die aan het recht des Vaders voldaan heeft. Daarin wordt Gods eer op het hoogst verheerlijkt en daarin ligt mijn zaligheid begrepen en van al degenen die in Christus zijn.
O, hoe heerlijk, hoe lieflijk, hoe zalig, hoe eindeloos onuitsprekelijk klonk de vrijspraak van het Evangelie van vrije genade in het hart van mijn verloren ziel.
O, waar zijn die leraars, die Godsgezanten, die het recht Gods boven alles stellen en tegelijk zo ruim, zo onmetelijk ruim, het Evangelie voor dode zondaren voorstellen, zodat zij door de deur van vrije genade naar binnen vallen?
Vrede door recht, dat is het Evangelie van vrije genade en daarin wordt Gods Naam verheerlijkt en grootgemaakt. Vanaf vele kansels klinkt een vrede buiten het recht om, maar daar wordt zelfs de wereld niet jaloers op. Het is een

vrede van de duivel en de duivel houdt er tegenwoordig hele bataljons valse leraars op na, die de mensen in de bloemhoven jagen en hun zielen bedriegen voor de eeuwigheid, zeggende vrede, vrede en geen gevaar.

O, de eeuwigheid zal wat openbaren. Maar evenwel, door alle tijden heen blijft Christus Zijn volk versterken: *“Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven”, Luk. 12:32.*

Het is een klein kuddeke, het zijn de vreemdelingen in de verstrooiing, maar de Heere weet waar Zijn volk woont, namelijk waar de troon des satans is. De poorten der hel en de machten der hel zullen Zijn gemeente niet overweldigen. Al zijn alle kansels gevuld met arbeiders van de satan, Gods volk is het veiligste volk dat je maar bedenken kunt. Zij liggen veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart, veilig aan het hart des Vaders. Hij zal de zogenden zachtjes leiden en de lammeren in Zijn armen dragen en koesteren. Dezulken zijn van de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar!

Mag ik eens vragen. Hebt u er kennis aan? Bent u reeds ontwaakt uit uw doodsslaap, uit uw zondeslaap en met Christus uit uw graf opgestaan? Heeft Christus u al eens beschenen als de Zonne der Gerechtigheid en bent u een zwarte Bruid, doch lieflijk in Zijn ogen?

Of wenst u uw levensweg te vervolgen als een rijke jongeling, dus met behoud van uw godsdienst, naam, eer, met behoud van uw ellendige leven, echter tot uw eeuwig verderf?

Of hebt u reeds het Koninkrijk der hemelen gevonden en zijn al deze dingen u toegeworpen?

“Ontwaakt, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten.”

Weet u wat er gebeurt als Christus over u gaat lichten? Dan

moet de dood wijken, de zonden wijken, de vijandschap wijken, de duivel wijken, ja, dan moet alles wijken wat Christus niet is. Dan hoeft u niet meer mee te doen, niet meer mee te tellen, dan mag uw naam vergaan, als de Zijne maar verheerlijkt wordt. Dan is het niet 'ik en Christus', ook niet meer 'Christus en ik', maar Christus alléén, Christus gehéél, Christus Alles!

Christus is het Licht der wereld. Hij is het Licht en ik ben wereld. Hij is mijn Licht, mijn Heil, de Lamp voor mijn voet en het Licht op mijn pad. Hij is mij tot een Voet en mij tot een Pad. Zijn weg is in de zee en Zijn voetstappen worden niet bekend.

Blind volgen, kind des Heeren, al is Zijn pad ook door de zee; geen golven zullen u overstromen. Hij vergeet Zijn ellendigen niet. De strijd is soms hevig, de golven hoog, maar wij hebben Vaders Zoon aan boord en 't veilig strand voor 't oog. Dat is misschien een licht versje, ik kan het ook niet helpen; het is toch waar.

Al moet u ook door het vuur van de beproeving, geen vlam zal u verteren, want Hij is met u, kind des Heeren. Hij is het vuur tot een Vuur en de hel tot een Hel. Het water des Levens heeft het vuur van mijn hel geblust en het Leven heeft mijn dood door Zijn dood gedood.

Hij geeft de Zijnen te drinken van het water des Levens om niet. Hij maakt doden levend en doet Zijn Bruid herleven. Zijn stem is zoet en Zijn gedaante lieflijk. Wat heb je nu tegen deze Christus? Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk!

“Ontwaakt, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten.”

Er is nóg een ander ontwaken. Zowel de wijze maagden als de dwazen maagden slapen en ontwaakten op het bevel van de hemelse boodschapper. *“Ziet, de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet!”*

De wijze maagden werden verlicht door Christus, want zij hadden hun lampen brandende. Dat was niet hun eigen licht. De dwaze maagden stonden echter in de buitenste duisternis, want hun lampen waren uitgegaan en ze werden niet beschenen door de Zonne der gerechtigheid. Ze hadden de olie niet meegenomen, de olie des Geestes, de inwoning des Geestes.

Christus bleek hen nooit gekend te hebben, hoewel zij dat wel altijd gedacht hadden. Ze waren bezet met het nabijkomende werk des Geestes en dat kan ontzettend ver gaan. Dat zal toch een ontdekking wezen, geliefden! Wel 'ontwaakt', maar niet beschenen. Wel op reis, maar de deur gesloten gevonden. Wel de grens bereikt, maar niet toegelaten tot het beloofde land. Wel aan het Avondmaal deelgenomen, maar niet toegelaten tot de hemelse bruiloftszaal. Wel licht verspreidt, maar nooit beschenen geworden door het Licht dat van Zijn aanzicht straalt. Wel meegezongen met de wijzen, maar nooit verzegeld door de Heilige Geest. Wel voor dominee gestudeerd, maar nooit een verloren zondaar voor God geweest. Wel de gave des Geestes gekregen, maar niet de genade des Geestes. Misschien wel ouderling geweest, maar een rijke jongeling gebleken. Wel met het ambt van evangelist gepronkt en door mensen bewonderd, maar nooit door God gezonden en nooit door allen gehaat. Wel voor Christus op uw knieën gelegen, maar nooit op Zijn schouders gezeten. Wel ingegaan op het aanbod van genade, maar aan vrije genade geen deel gehad. Wel diep in het zwart, maar nooit een zwarte Bruid van Christus geweest, die lieflijk is in de ogen van de hemelse Bruidegom.

Ja, u zegt: ik ben geen lid van de PKN, hoor, maar bent u dan wel lid van de één Heilige, Algemene, Christelijke Kerk? Wel Afgescheiden, maar nooit afgesneden. Wel voor de waarheid

getrompeteerd, maar niet achter de waarheid gebracht. Wel de hemelse gaven gesmaakt, maar toch eeuwig buitengesloten. Wel een bijna-christen, maar nooit geheel van Christus. Wel voor een bevindelijke prediking, maar nooit bevindelijk overgegaan in Christus door het geloof. Zo kan ik doorgaan.

Stel uzelf onder een vlijmscherpe separerende evangelieprediking, want het zijn zachte heelmesters die stinkende wonden maken. Dat is geestelijk precies zo. Het mes moet er in ja er doorhéén, dus ga maar naar de slachtbank, ga maar naar Golgotha, want daar worden ter dood veroordeelden vrijgesproken!

Misschien zegt u: Die afsnijdende prediking, waarin de mens op het diepst vernederd wordt en God op het hoogst wordt verheerlijkt, is er bijna niet meer.

Dat is zo, maar voeg u dan maar bij de twee getuigen Gods die er dan nog zijn, en die er altijd zullen blijven, of stel u onder het schriftelijke getuigenis van Gods getuigen die nog spreken nadat zij gestorven zijn en bidt de Heere of Hij nog *Johannes de Dopers* uitstote in Zijn wijngaard, want de velden zijn reeds wit om te oogsten, maar de arbeiders zijn weinigen.

Mijn onbekeerde medereiziger naar de eeuwigheid!
"Ontwaakt, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten."

Het is nog het heden der genade, de welaangename tijd, de dag der zaligheid. Laat u zich dan héden met God verzoenen! Wie slecht is kere zich herwaarts op genade of ongenade en dat valt eeuwig mee, want Christus eet met hoeren en tollenaars en laat hen voorgaan in het Koninkrijk der hemelen om eeuwig bruiloft met hen te vieren. *Daar zullen zij, Gods knechten met hun zaad; zij die Zijn Naam beminnen, erfelijk wonen. Amen.*